

PRAWNUCZEK (1) *sb m*

N sg prawnuczek.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „prawnuk”; prawdopodobnie z neutralizacją funkcji deminutywnej: Pronepos, Mego wnuká fyn/ prawnuczek. Mącz 245c; [Volck 404].

ZCh